

על נפשה יקום עליה ואם בית אישה נדררה או
 אסרה אסר על נפשה בשבעה ושמע אישה והחרש
 לה לא תגיא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר
 אסרה על נפשה יקום ואם הפך יפך אתם אישה
 ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר
 נפשה לא יקום אישה הפךם ויהיה יסלה לה
 כל גדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימו
 ואישה יפרנו ואם החרש יחריש לה אישה ביום
 אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה
 אשר עליה תקים אתם כי החרש לה ביום שמעו
 ואם הפך יפך אתם אחרי שמעו ונשא את ענה אלה
 הזקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו
 בין אב לבתו בנעריה בית אביה

וידבר יהוה אל משה לאמר נקם נקמת בני ישראל
 מאת המדענים אחר תאסף אל עמך וידבר משור
 אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לשבא ויהיו
 על מדין להתי נקמת יהוה במדין אלף למטה אלף
 למטה לכל מטות ישראל השלחו לשבא ויבוסרו
 טאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלושי
 שבא וישלחו אתם משה אלף למטה לשבא אתם ואת
 פנחס בן אלעזר הכהן לשבא וכלי הקדש והשצרות
 התרועה בידו ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את
 משה ויהרגו כל זכר ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם
 את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת
 מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בזרע וישבו
 בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם
 ואת כל מקניהם ואת כל חילם הוזו ואת כל עריהם
 במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש ויקחו את כל
 השלל ואת כל המלקוח באדם ובהמה ויבאו אל
 משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את

השבי ואת המלקוח ואת השכל אל המחנה אל
 ערבת מואב אשר על ירדן ירחו וישא
 משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל
 מחוץ למחנה ויקצף משה על פקודי החיל שרי האנפים
 ושרי המאות הנאים מצבא המלחמה ויאמר אליהם
 משה החייתם כל זקבה הן הנה היו לבני ישראל בדבר
 בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ונהי המצפה
 בעדת יהוה ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת
 איש למשכב זכר הרגו וכל הטף בנשים אשר לא
 ידעו משכב זכר החיו לכם ואתם חזו מחוץ למחנה
 שבעת ימים כל הרג נפש וכל גגע בחלל הרהטאו
 ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם וכל
 בגד וכל כלי עור וכל מעשה עדים וכל כלי עץ
 תהזטאו ויאמר אלעזר הכהן אל אשי
 הצבא הנאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה
 יהוה את משה אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת
 את הברזל את הנדיל ואת העפרת כל דבר אשר
 יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי צדה יתחטא
 וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים וטבסדתם
 בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל
 המחנה ויאמר יהוה אל משה
 לאמר שא את ראש מלקוח השבי באדם ובהמה
 אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה וחציית
 את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא
 ובין כל העדה והרמה מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה
 היצאים לצבא אחד נפש מחמוש המאות מן האדם
 ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן ממוציתם תקחו
 ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה וממוצית בני
 ישראל תקח אחד אחד מן החמושים מן האדם מן
 הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה